

FOTO: TOPP2

Absurditeter

På trods af, at kødet fra rævehajen ikke falder i manges smag og at deres finner giver en lav pris, fiskes disse sjældene skabninger. Årsagen er, at fiskerne bliver desperate efter fangster.

I følge fremmedordbogen er noget *absurd* lig med noget *fornuftstridigt*. Jeg samler på absurditeter, og et eksempel er historien på wetpixel.com fra en person, som lige havde været på dykkerferie ved Sipadan. Personen havde boet på øen Mabul, og havde herfra hjembragt fotos, men ikke ligefrem af en slags, som man forventer fra en ferie til et af verdens mest kendte dykkerdestinationer. Billederne viste godt nok store og smukke revhajer – men desværre var de lige så døde som sild i en tønde. Billederne viste nemlig blodige hajkroppe, der blev hevet i land af øens lokale fiskere.

Situationen i dag er, at der en beskyttet zone omkring Sipadan, men bortset fra det, så er der ikke nogen restriktioner eller beskyttelse af resten af det nærliggende havområde. Så, der er som sådan ikke noget ulovligt i det, der er foregået – det er udelukkende absurd. Skribenten udtrykker da også forståelse overfor de lokale, der jo da skal leve af noget, og hentyder til, at de vist ikke får meget ud af den turisme, som området er så kendt for.

Har man været på Mabul, så må man erkende, at landsbyerne ser utroligt fattige ud, specielt sat i kontrast til de ofte ret luksuriøse resorts. Så måske er der noget om snakken?

Mabuls beboere bliver også betegnet som havsigøjnere og har som sådan ikke ejerskab til øen – og ejerskab til den turisme, der forgår i området, har de jo tilsyneladende heller ikke. Det er heller ikke ualmindeligt at høre dynamitfiskeri, når man dykker i området, så miljøoplysning har nok heller ikke fundet sted her.

Et andet eksempel fra absurditets-samlingen kommer fra Donsol i Filippinerne, hvor WWF samarbejder med lokale omkring hvalhajturisme. Sidste år var jeg der, lige da sæsonen var slut. Hvalhajerne var draget væk, og det var et helt andet Donsol, end når de store fisk lokker tusindvis af turister til. Forladte spøgelsesresorts uden glade turister og service-personale – og stemningen blev ikke bedre af, at tyfonen Frankie gjorde havet gråbrunt og oprørt. Men besøget var i arbejdsøjemed, og det var jo egentlig interessant at se, hvordan stedet måske var før hvalhajerne fik betydning for Donsol.

På denne tid af året er Donsols hvalhajguider på havet sammen med andre fiskere. Og som andre steder i verden, så beklager fiskerne i Donsol sig også over nedgang i stort set alle arter af fisk. Så de tager hvad de kan – og på det sidste er det begyndt at inkludere ret så

mange rævehajer. For mens Donsols fiskere aldrig kunne finde på, at dræbe en hvalhaj, så kender de endnu ikke værdien af de yndefulde rævehajer, der andre steder i Filippinerne danner grundlag for dykkerturisme. Og fiskerne fortæller endda, at rævehajens finner giver en lav pris i hajfinnehandlen, og at de ikke kan lide smagen af kødet. 'Men hvad skal vi gøre? Mange af de fisk og hajer vi gerne ville tage, findes ikke længere i området.' Og igen, det der sker er ikke ulovligt, men indeholder en høj grad af absurditet.

Og man kunne blive ved. Lige nu diskuteres nogle fiskerbåde, der er ankret op ud for byen ivrigt i den lokale presse. For mens lokale fiskere beretter om enorm nedgang i fiskebestande, så har staten alligevel udstedt licens til ti langlinere til at fiske i Sabahs vande. Langlinere, der er frygtet og berygtet for at være hovedårsag til nedgang i havskildpadder og som ofte fisker hajer op i stedet for de tun, som de officielt går efter.

Så, lovligt, men absurd, specielt når reklamerne runger: *Besøg havskildpadderne ud for Sabah! Besøg Sipadan og se store flokke af revhajer!*

Ja, der er skam altid nok at tage fat på!

WWF Verdensnaturfonden er en selvstændig dansk organisation i WWF-netværket, som arbejder verden over for at bevare natur og miljø – og for menneskers ret til et værdigt liv i et sundt miljø.

Havet er med sin mangfoldige natur og enestående arter en vigtig prioritet i WWF Verdensnaturfondens arbejde. Læs mere om WWF's arbejde på: www.wwf.dk

for a living planet®

LENE TOPP

Lene Topp er kulturgeograf og har siden 1999 arbejdet for WWF Verdensnaturfonden, specielt med projekter i Sydøstasien. Lene bliver gennem sit arbejde konfronteret med en bred vifte af marine miljøproblematikker. Siden 2002 har hun boet på Borneo sammen med sin mand Claus. De er begge aktive dykkere og undervandsfotografer.

FOTO: TOPP2